

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/189/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7818202763
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7818202763.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudcov JUDr. Moniky Géciovej, PhD. a JUDr. Jána Slobodníka, v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35831154, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Bratislava, Mýtna 48, P.O.BOX 205, IČO: 37 927 795 proti žalovanej X. R., C.. XX.XX.XXXX, I. M., U. XXX, zast. Združením na ochranu práv občana - AVES, Bratislava, J. Poničana 9, IČO: 50 252 151, o zapl. 427,62 eur s prísl., o odvolaní žalovanej, proti rozsudku 6Csp/77/2018 zo 14.3.2019 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1.Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom I. zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 427,62 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne, zo sumy 427,62 eur od 5.12.2015 do zaplataenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku, II. priznal žalobcovi náhradu trov tohto konania podľa pomeru úspechu vo veci vo výške 100 % .

2.V odôvodnení rozsudku o.i. uviedol, čoho sa žalobca žalobou, podanou uňho domáhal a ako ju skutkovo a právne odôvodnil, že vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 6Csp/77/2018-34 zo 6.11.2018, ktorý bol žalovanej doručený do vlastných rúk 27.11.2018 a následne 14.12.2018 bolo žalovanou doručené podanie označené ako odpor proti platobnému rozkazu, v ktorom uviedla, že neuznáva nárok žalobcu čo do dôvodu a do výšky, žalobca uvádza nepravdivé údaje, ak tvrdí, že má nárok na úroky, pretože zmluva neobsahuje náležitosti podľa zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a § 53 Občianskeho zákonníka. Poprela pravdivosť listín a to najmä tabuľky úhrad, ktoré žalobca predložil a vzniesla námietku premlčania. Konštatoval, že písomným podaním z 21.1.2019 spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154 navrhla, aby súd pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu a súd uznesením č.k. 6Csp/77/2018-61 z 30.1.2019 pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu, tak že pôvodný žalobca Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 vystúpil z konania a na jeho miesto do konania vstúpil Intrum Slovakia, s.r.o., Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, v zmysle § 80 ods.1,2,3 CSP a po vykonanom dokazovaní zistil skutkový stav a dospel k záveru, že v prejednávanej veci sa jedná o spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka, ako aj zák. č. 129/2010Z. z. o spotrebiteľských úveroch a z úradnej povinnosti pristúpil k preskúmaniu predmetnej zmluvy. Citoval znenie § 100 ods.1,2,3, § 103, § 52 ods.1,3,4, § 53 ods.1, ods.5 prvej vety, § 54 ods.1,2,3 O. z., § 1 ods.2, § 9 ods.1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11, § 11 ods.1 písm. a) - e) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom do 29.09.2015, t.j. ku dňu uzavretia Zmluvy o úvere (ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch") a uzavrel, že zmluva o úvere zo 16.4.2015 uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou na základe vyššie uvedených zákonných ustanovení a neriadi sa režimom Obchodného zákonníka a že v prvom rade vysporiadal s námietkou premlčania, ktorú vzniesla žalovaná. Žalobca preukázal, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 448,00 eur, rovnako ako preukázal, že okamžitá splatnosť úveru bola vyhlásená jeho právnym predchodcom najneskôr k 29.11.2015. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého

dochádza po vznesení námietky k nemožnosti priznať právo veriteľovi súdnym rozhodnutím. Premlčacou dobou je časový úsek, v ktorom musí byť právo vykonané, aby nemohli nastať účinky premlčania. Začína plynúť odo dňa, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz a v zásade (ak nejde o niektorú z osobitných premlčacích dôb) uplynie po troch rokoch odo dňa, kedy začala plynúť prvý raz. V prípade, ak bolo plnenie dohodnuté v splátkach, začína plynúť premlčacia doba pre každú splátku odo dňa jej zročnosti osobitne. Mimoriadna splatnosť úveru nastáva v prípade, ak dlžník jednostranne porušil podmienky, za ktorých mu bol poskytnutý úver. V takomto prípade je dlžník povinný veriteľovi splatiť úver v termíne stanovenom veriteľom v celej výške. Najčastejším dôvodom na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je omeškanie so splácaním splátok úveru, alebo neschopnosť úver splácať (tzv.de fault). Zmyslom a dôsledkom vyhlásenia mimoriadnej splatnosti (zosplatnenia úveru) je to, že splátky, ktoré boli pôvodne dohodnuté s konkrétnou splatnosťou v budúcnosti sa v dôsledku tohto inštitútu stanú splatnými už skôr. Vyhlásením mimoriadnej splatnosti začína plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky pre splátky, ktorých splatnosť ešte nastala. Ustálenie, kedy došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti dlhu má relevanciu vo vzťahu k začiatku plynutia premlčacej doby. Žalovaná vznesla námietku premlčania nedôvodne. Právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru 29.11.2015 a žaloba bola podaná na súde 27.9.2018, t.j. pred uplynutím všeobecnej premlčacej doby, preto bola žaloba podaná včas a dôvodne a súd nepovažoval nárok žalobcu za premlčaný. Následne v zmysle Zákona o spotrebiteľskom úvere skúmal, či uzavretá Zmluva obsahuje náležitosti zákonom vyžadované. V zmluve bola uvedená RPMN vo výške 14,69 %. RPMN je v súlade, s prepočtom súdu, ktorý pre tieto účely použil kalkulačku, s odkazom zo stránky Národnej banky Slovenska (NBS) pre výpočet RPMN a ročného úroku, a to "Ekonomika€sme.sk" a "Finančné centrum O peniazoch.Zoznam.sk". Ročnú úrokovú sadzbu vo výške 14,69 %, súd považuje za primeranú, keďže nepresahuje dvojnásobok priemerných úrokových mier úverov poskytovaných bankami a uverejnených NBS pri nových obchodoch v roku 2015, platných aj pre spotrebiteľské úvery. Pokiaľ súd vychádzal z uvedených priemerných úrokových mier zistil, že v období poskytnutia úveru, v apríli 2015, bola priemerná miera úrokov pri nových obchodoch v spotrebiteľských úveroch, platná pre domácnosti pre obdobie od 1 do 5 rokov, vo výške 10,00 %. Keďže najvyššia prípustná miera nesmie prekročiť dvojnásobok miery, tzn. v danom prípade 20,00 %, je zrejme, že úroková sadzba uvedená v Zmluve túto mieru neprekročila, dokonca je podstatne nižšia a nezistil ani ďalšie konkrétne chýbajúce údaje v úverovej zmluve (zmluva obsahuje dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov rovnako aj priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere), na základe ktorých by s poukazom na § 9 ods.2 zákona o spotrebiteľských úveroch bolo možné úver považovať podľa citovaného § 11 ods.1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná neunesla dôkazné bremeno tvrdenia, ako aj dôkazné bremeno pre potvrdenie skutočností uvádzaných v odpore, nakoľko tvrdila, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa zák. č. 129/2010 Z.z. a Občianskeho zákonníka, ktoré však bližšie nešpecifikovala. Navyše tvrdila, že popiera pravdivosť listín a to najmä tabuľky úhrad, ktoré žalobca predložil, ktoré opäť nijak nešpecifikovala a nedoložila ani žiadne listinné dôkazy preukazujúce jej tvrdenia. Žalovaná sa navyše ani nezúčastnila pojednávania, kde by mala možnosť svoje tvrdenia preukázať. Naopak žalobca svoje „dôkazné bremeno“ uniesol, kedy na základe vykonaného dokazovania bolo v konaní dostatočne preukázané, že žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou dlžných splátok na základe platnej a účinnej zmluvy uzavretej so žalobcom dňa 16.04.2015, uzavretie ktorej nakoniec nerozporovala ani sama žalovaná v podanom odpore. Vychádzajúc z jednotlivých listinných dôkazov predložených žalobcom, súd konštatuje, že vyčíslenie pohľadávky žalobcu v žalobe je dôvodné, a preto žalobe v celom rozsahu vyhovel. Pri úrokoch z omeškania súd dospel k záveru, že uplatnené úroky vo výške 5,05 % ročne nepresahujú zákonom dovolený úrok z omeškania, keďže k prvému dňu omeškania bol v zmysle § 517 ods.2 O. z. v spojení s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne. Súd dospel k záveru, že žalovaná sa dostala do omeškania so splatením dlžných splátok 5.12.2015, nakoľko z listu zo 28.9.2015 vyplýva, že splatnosť celého dlhu nastane až po termíne 05.11.2015, ak dlžné splátky nebudú uhradené a to zosplatnením celého úveru 29.11.2015, o čom bola žalovaná informovaná listom zo 29.11.2015. Posledný deň na plnenie bol deň 29.11.2015, kedy bolo žalovanej oznámené zosplatnenie celého úveru žalobcom. Žalobca si úroky z omeškania uplatnil od 5.12.2015 preto mu boli priznané v súlade so žalobou, a to zo sumy istiny, na ktorú má žalobca podľa záverov súdu nárok, tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku. Výrok o náhrade trov konania sa opiera o § 255 ods.1,2 CSP a náhrada trov konania bola žalobcovi priznaná vo výške 100 % podľa

pomeru úspechu vo veci. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

3. Rozsudok napadla včas podaným 1. odvolaním žalovaná (č. l. 91-94) 2. Súd po vykonanom dokazovaní a citujúc § 100 ods. 1, 2, 3, § 103, § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1, 5, § 54 ods. 1, 2, 3 O. z. a § 1 ods. 2, § 9 a § 11 zák. č. 129/2010 Z.z. dospel k záveru, že v prejednávanej veci sa jedná o spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka, ako aj zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a z úradnej povinnosti pristúpil k preskúmaniu predmetnej zmluvy. Súd sa s námietkou premlčania, ktorú vzniesla žalovaná, vysporiadal tak, že žalobca preukázal, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 448,00 eur, rovnako preukázal, že okamžitá splatnosť úveru bola vyhlásená jeho právnym predchodcom najneskôr k 29.11.2015 a vyslovil, že vyhlásením mimoriadnej splatnosti začína plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky pre splátky, ktorých splatnosť ešte nenastala. Ustálenie, kedy došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti dlhu má relevanciu vo vzťahu k začiatku plynutia premlčacej doby. Žalovaná vzniesla námietku premlčania nedôvodne. Právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru 29.11.2015 a žaloba bola podaná na súde 27.9.2018, t.j. pred uplynutím všeobecnej premlčacej doby, preto bola žaloba podaná včas a dôvodne a súd nepovažoval nárok žalobcu za premlčaný. Následne skúmal, či uzavretá Zmluva obsahuje náležitosti zákonom vyžadované, pričom nezistil žiadne skutočnosti nasvedčujúce tomu, prečo by mal byť poskytnutý úver považovaný za bezúročný a bezpoplatkový. Ďalej citovala z bodu 36., 37., 38., 39. napádaného rozsudku 3.1) K námietke premlčania uplatneného nároku uviedla: citovala znenie § 100 ods. 1, § 101, § 103 O. z. a poukázala na to, že žalobca predložil súdu predžalobnú upomienku z 28.9.2015, z ktorej jednoznačne vyplýva, že žalovaná sa dostala do omeškania so splátkou splatnou v mesiaci 07/2015. Právny predchodca žalobcu predžalobnou upomienkou z 28.9.2015 upozornil žalovanú, že ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 07/2015 bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre nesplnenie splátky splatnej 20.7.2015, resp. splátky splatnej 20.8.2015. S poukazom na § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka premlčacia lehota ohľadne celého dlhu tak začala plynúť odo dňa zročnosti prvej neuhradenej splátky, t.j. 20.7.2015 (20.8.2015) a uplynula dňa 20.7.2018 (20.8.2018). Nárok žalobcu sa tak premlčal 20.7.2018 (20.8.2018), pričom návrh na súd bol podaný až 26.9.2018. Podľa § 103 OZ plynie premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa však pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565 OZ), začne plynúť premlčacia doba celého dlhu odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Preto premlčanie celého dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 O. z. veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva. V zmysle § 103 O. z. tak plynie premlčacia doba celého dlhu nie od okamihu doručenia oznámenia alebo výzvy veriteľa na jeho splatenie, ale od zročnosti nesplnenej splátky, ktorá založila právo veriteľa žiadať predčasné splatenie. Ak teda v prerokúvanej veci právo veriteľa žiadať predčasné splatenie založila splátka splatná 20.7.2015, resp. 20.8.2015 (uvedené vyplýva z predžalobnej upomienky), trojročná premlčacia doba celého dlhu uplynula 20.7.2018 (20.8.2018). Nárok na úroky z omeškania ako akcesorický nárok na príslušenstvo k hlavnému záväzku podlieha rovnakému premlčaniu ako záväzok hlavný. Premlčanie istiny tak má za následok aj premlčanie nároku na úroky z omeškania. Žaloba podaná na súd 26.9.2018 je tak podaná po uplynutí premlčacej doby celej pôžičky, ako aj zodpovedajúcich úrokov z omeškania. Ďalej citovala z rozhodnutia Krajského súdu Trenčín č.k. 19Co/42/2017 z 18.1.2018, z rozhodnutia Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 16Csp/194/2016 z 28.11.2017, rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 1Csp/32/2018 - 229 z 3.12.2018; rozsudku Krajského súdu Trenčín č.k. 19Co/211/2016 z 13.10.2016; a poukázala na rozsudok Krajský súd Trenčín č.k. 6Co/44/2018 z 14.8.2018; rozsudok Krajský súd Trnava č.k. 23Co/728/2014 z 22.9.2015; rozsudok Krajský súd Trenčín č.k. 19Co/274/2016 z 13.10.2016; rozsudok Okresný súd Dunajská Streda č.k. 16Csp/203/2017 z 1.12.2017; rozsudok Okresný súd Dunajská Streda č.k. 9C/300/2014-24 z 15.7.2014; rozsudok Krajský súd Trenčín č.k. 27Co/29/2018 z 27.2.2018; rozsudok Krajský súd Trenčín č.k. 5Co/233/2016 z 25.1.2017, rozsudok Okresný súd Trnava č.k. 16Csp/39/2017 z 27.12.2017, rozsudok Okresný súd Partizánske č.k. 4Csp/8/2017-42 z 12.9.2017; rozsudok Okresný súd Bánovce nad Bebravou č.k. 5Csp/124/2016 -120 z 20.11.2017 a zastáva názor, že ňou vznesená námietka premlčania ku vzťahu k uplatnenému nároku je dôvodná a preto súd prvej inštancie nemal žalobcovi uplatnený nárok priznať, ale žalobu zamietnuť. 2) K dôkaznej povinnosti uviedla, že v odpore proti platobnému rozkazu neuznala žalobcom uplatnený nárok v celom rozsahu, že žalobca uvádza nepravdivé údaje a poprela pravdivosť listín, ktoré žalobca predložil. Súd uviedol, že neuniesla dôkazné bremeno tvrdenia a navyše sa ani nezúčastnila pojednávania, kde by mala možnosť svoje tvrdenia preukázať a naopak, že žalobca svoje „dôkazné bremeno“ uniesol, kedy na základe vykonaného dokazovania bolo v konaní dostatočne preukázané, že ona sa dostala do omeškania s úhradou dlžných splátok na základe platnej a účinnej zmluvy uzavretej so žalobcom 16.4.2015, uzavretie

ktorej nakoniec nerozporovala ani sama žalovaná v podanom odpore. K uvedenému záveru súdu uviedla, že žalobca sa taktiež nezúčastnil pojednávania a k odporu žalovanej sa ani nevyjadril. Žalobca v žalobnom návrhu uviedol, že s podmienkami zmluvy o pôžičke, vrátane Všeobecných obchodných podmienok, a ich obsahom sa žalovaný oboznámil, čo potvrdil vlastnoručným podpisom. Žalobca nielen, že nepredložil súdu Všeobecné obchodné podmienky, ale ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení predložil ZMLUVU O SPOTREBITEĽSKOM ÚVERE č. 5049700675, pričom v návrhu tvrdil, že žalobca a žalovaný uzatvorili Zmluvu o pôžičke č. 20975604. Z uvedeného vyplýva, že nie je preukázaná zhoda medzi predloženým dôkazom a tvrdením žalobcu. Navyiac, predložená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 5049700675, ktorá mala byť uzatvorená 16.4.2015 nie je podpísaná ani žalobcom a ani ňou a preto nemohlo byť riadne preukázané uzatvorenie úverovej zmluvy. Rovnako aj ďalšie predložené listiny označené ako ŠTANDARDNÉ EURÓPSKE INFORMÁCIE O SPOTREBITEĽSKOM ÚVERE (Quatro)", "INFORMAČNÉ POVINNOSTI POSKYTOVATEĽA SLUŽBY", "SÚHLAS SPOTREBITEĽA", "Informácie o finančnom sprostredkovaní (SFA, VFA - Quatro)", "Informácie podľa § 15 ods.1 zák. č. 122/2013 Z.z. Finančný agent", nie sú ňou podpísané. Práve pre tieto nedostatky podaným odporom poprela pravdivosť žalobcom predložených listín, s čím sa súd vôbec nevysporiadal. Podľa jej názoru, súd nemohol mať za dostatočne preukázané uzatvorenie zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a ňou, nakoľko predložená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 5049700675 sa nezhoduje s tvrdením žalobcu o uzavretí Zmluvy o pôžičke č. 20975604, navyiac táto nie je ňou podpísaná a ani žalobcom. Sám súd v rozsudku totiž uviedol, že „Nestačí, že strana označí dôkazy, ktorými chce preukázať pravdivosť svojich tvrdení“. Rovnako nie je preukázané, že právny predchodca žalobcu aj v skutočnosti jej poskytol sumu 448,00 eur z úveru zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 5049700675 (žalobca v návrhu tvrdí, že poskytol pôžičku). Žalobca nepredložil v konaní žiaden dôkaz, ktorým by preukázal svoje tvrdenie, že jej boli vyplatené finančné prostriedky vo výške 448,00 eur, a teda súd nemohol mať za dostatočne preukázané, že došlo k reálnemu poskytnutiu úveru. Taktiež nebolo skúmané, či splátky v sume 55,93 eur skutočne hradila. Z uvedených dôvodov preto podaným odporom nárok žalobcu neuznala, čo do výšky a dôvodu. Žalobca nepreukázal svoje tvrdenia, že sa s podmienkami Zmluvy o pôžičke, vrátane Všeobecných obchodných podmienok, a ich obsahom oboznámila, čo mala potvrdiť vlastnoručným podpisom. Súd nemohol mať za preukázané tvrdenia žalobcu, nakoľko do spisu nebola predložená žiadna Zmluva o pôžičke č. 20975604 a ani žiadne Všeobecné obchodné podmienky, na ktorých by bol daný jej vlastnoručný podpis. Nie je ničím výnimočným vysledovať, že súdne konania v rôznych podobách sa stávajú priestorom na sofistikované právne konštrukcie, ktorými sa sleduje obohatenie sa na úkor iného a kým osoba konajúca s takýmto zlým úmyslom vyzerá ako odborne zdatný subjekt, tak obeť takéhoto konania odborne slabý a neskúsený spotrebiteľ je vo výsledku osobou nezodpovednou. Zmysel a cieľ súdneho konania a výkonu spravodlivosti ekvity sa pri nadmerne formalistickom prístupe úplne vytráca. Za všetko hovorí výsledok takéhoto procesu, podľa ktorého je evidentne spotrebiteľ zviazaný na plnenia z nečestných zmluvných podmienok, dokonca z nepreukázaných nárokov. Súd by mal mať na zreteli základný účel konania - poskytnutie spravodlivej ochrany subjektívnym právam účastníkov (porov. spravodlivosť nad formálne znenie zákona, správa prezidenta SR o stave republiky z 18. 06. 2015). Ústavne články o súdnej ochrane čl. 46 a nasl., čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd spolu s občianskym súdnym poriadkom predstavujú všeobecné požiadavky spravodlivého procesu. Vzťah práva a spravodlivosti načrtoľ Český Ústavný súd keď v jednom zo svojich nálezov uviedol: „súd musí nielen rešpektovať právo, ale jeho výklad a aplikácia musí smerovať k spravodlivému výsledku. Právo musí byť predovšetkým nástrojom spravodlivosti, nielen súborom právnych predpisov, ktoré sú mechanicky a formalisticky aplikované bez ohľadu na zmysel a účel toho, ktorého záujmu chráneného príslušnou normou“ (porov. nálež Ústavního soudu ČR sp.zn. II. ÚS 222/07). Z dôvodu existujúceho nebezpečenstva, že priemerne obozretný spotrebiteľ to nedokáže, je práve zo strany súdneho dvora judikovaná nevyhnutnosť ex offu súdnej kontroly. Je síce pravdou, že SD EÚ zvýšil nároky na spotrebiteľov a na ich aktivitu (porov. rozsudok C-34/13 Kušionová), ale vo vzťahu k tomu, aby sa snažili a urobili viac pre to, aby sa vec dostala pred súd. Pokiaľ však už má vec sudca tzv. „na stole“ a preskúmava vec, tak je povinný ex offu reagovať na nečestné konanie veriteľa a nečestné zmluvné podmienky a naplniť tak článok 6 Smernice. Na základe vyššie uvedeného navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu preskúmal a v zmysle § 388 CSP ho zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietne v celom rozsahu, resp. v zmysle § 389 ods.1 CSP ho zruší a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4.Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a zistil, že nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v

takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, preto rozsudok podľa § 389 ods.1 písm. b) zrušil a podľa § 391 ods.1 CSP vec vrátil súdu na ďalšie konanie.

5.Žalovanou uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. b) CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), spočíva v tom, že nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé.

6.Obsah práva na spravodlivý proces (right to fair trial) je pomerne široký (právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie veci v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo vyporiadať sa so všetkými relevantnými skutočnosťami, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia). Medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým (o. i.) aj právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu a právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

7.Podľa § 220 ods.2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

8.Z cit. ust. vyplýva, že súd prvej inštancie je povinný v odôvodnení uviesť, ktoré skutočnosti (skutkové zistenia) boli dokazovaním, zhodnými tvrdeniami účastníkov alebo iným zák. predpísaným spôsobom - podľa jeho názoru - preukázané a ktoré nie, príp. tiež, ktoré z nich sú pre rozhodnutie veci bezvýznamné. Pri každej jednotlivéj, preukázanej i nepreukázanej, skutočnosti (skutkovom zistení) musí stručne a jasne uviesť, ako k tomuto záveru dospel, teda z akých dôkazov - podľa jeho názoru - záver vyplýva, ako tieto dôkazy podľa § 191 - 194 CSP hodnotil, a to najmä vtedy, ak šlo o dôkazy protichodné, a prečo nevyhoveli všetkým návrhom účastníkov na vykonanie dôkazov, pričom svoj výklad musí prispôbiť konkrétnym okolnostiam prejednávanej veci, najmä rozsahu dokazovania, zložitosti zisťovania skutkového stavu veci, množstvu návrhov účastníkov na vykonanie dôkazov a p. a uviesť ho tak, aby jeho závery o rozhodujúcich skutočnostiach (skutkových zisteniach) neboli pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov nepreskúmateľné. Jednotlivé preukázané skutočnosti (skutkové zistenia) je potrebné premietnuť do záverov o skutkovom stave veci (do tzv. skutkovej vety), ktorý stručne a výstižne vyjadruje skutkový stav veci (§ 215 CSP) a ktorý je rozhodujúci pre právne posúdenie. Posúdením veci po právnej stránke treba pritom rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá. Prakticky nepreskúmateľný je preto rozsudok, v ktorom nie sú vysvetlené prípadné rozpory medzi konkrétnymi dôkazmi, na základe ktorých sa to ktoré skutkové zistenie robí. Podľa ustálenej súdnej praxe rozhodnutie nie je preskúmateľné predovšetkým v prípade, že z jeho odôvodnenia nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej, resp., keď sú právne závery v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami alebo z nich v žiadnej možnej interpretácii odôvodnenia nevyplývajú.

9.Konkrétne pochybenie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania (vplyv na ďalšie pochybenia, možnosť zvrátenia nesprávneho postupu, následky, atď.). Zároveň nie je možné prehliadnuť, že niektoré čiastkové práva, tvoriace právo na spravodlivý súdny proces, zák. normuje ako samostatné odvolacie dôvody.

10.V konaní došlo k takej vade, ktorá mala vplyv na správnosť rozhodnutia a možno uzavrieť, že žalovanou uplatnený odvolací dôvod je daný lebo skutočnosťami uvedených v odvolaní, ktoré odvolací súd považuje v celom rozsahu za opodstatnené, a zo súdnych rozhodnutí, z ktorých žalobkyňa v odvolaní cituje, s právnymi závermi a názormi sa odvolací súd stotožňuje, a nepovažuje za potrebné, ani účelné k nim niečo dodávať.

11.Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a

ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191-§ 194 CSP.

12.Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd nevyhodnotil skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov vyplynuli, jeho skutkové zistenia sú založené na chybnom hodnotení dôkazov a nezodpovedajú tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 - § 194 CSP.

13.Žalovaná uplatnila odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

14.Súd síce použil správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil a na daný skutkový stav ho nesprávne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu nevyvodil správne závery o právach a povinnostiach stranách sporu.

15.Ak sa súd dopustil omylu v právnom posúdení pre chybné použitie právnej normy alebo pre jej chybnú interpretáciu a z toho dôvodu súčasne nedostatočne zistil skutkový stav, nesplnil tým ústavnú a zákonnú povinnosť garantovať obsah základného práva na súdnu ochranu a nie je povinnosťou odvolacieho súdu takýto komplexne chybný postup naprávať.

16.V prvom rade je potrebné poukázať na to, že súd nesprávne vyhodnotil vznesenú námietku premlčania. Vychádzal síce zo správneho právneho predpisu (§ 103 O. z.) ale tento nesprávne aplikoval na daný skutkový stav. Z výkladu cit. ust. je zrejmé, že premlčacia doba u jednotlivých splátok začína plynúť odo dňa ich zročnosti a tento zákonný predpoklad nie je možné meniť dohodou strán. Aj napriek skutočnosti, že dôjde k zosplatneniu podľa dohody strán, premlčacia doba začína plynúť už odo dňa zročnosti nespĺnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatnený. Vychádzajúc z uvedeného, súd musí mať jednoznačne preukázané, kedy nastala zročnosť jednotlivých splátok, preto bude potrebné zistiť na základe akej zmluvy si žalobca svoj nárok uplatňuje a to s prihliadnutím na iné číslo zmluvy uvedené v žalobe a listinnom dôkaze a zistiť splatnosť splátky, až potom bude môcť vyhodnotiť námietku premlčania, prípadne vykonať ďalšie dôkazy, ktoré namieta žalovaná ako v podanom odpore, tak aj v odvolaní.

17.Podľa § 396 ods.3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

18.V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie o náhrade trov aj tohto konania.

19.Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.